

[Landbrugsministeren.]

har været berettiget til at træffe den beslutning, man har truffet.

Kofoed (V):

Jeg er enig med landbrugsministeren i, at en minister skal være folketingets tjener, men derfor kunne tjeneren jo godt have en mening om tingene.

Men det næste spørgsmål er: lægges der overhovedet ikke vægt på den politiske beslutning? For i den politiske beslutning i Ministerrådet står der ganske klart, at disse præmier skal gå direkte til producenten. Jeg har selv oplevet disse politiske beslutninger, og jeg kan ikke forstå, at man mener, man administrativt kan komme uden om dette, at det er en politisk beslutning, som er til gavn for producenten, og at det skal gå til producenten. Derfor spørger jeg ministeren, om man slet ikke skal lægge vægt på den politiske beslutning, som det dog er i dette tilfælde.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Det mener jeg i høj grad man skal, men den forklaring, som hr. Kofoed giver på beslutningen truffet i EF, er ikke den rigtige forklaring, fordi Rådsforordningen udtrykkelig angiver, at andre end det, vi forstår ved producenten, kan være producent i Rådsforordningens forstand, altså at slagtestederne efter Rådsforordningens tekst kan betragtes som producent. Det kan godt synes lidt mærkeligt for os, men sådan står der ikke desto mindre i Rådsforordningen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Efter anmodning tager vi herefter spørgsmål nr. 214, stillet af hr. Ib Nørhund til forsvarsministeren.

Af *Ib Nørhund* (DKP) til forsvarsministeren:

„Har ministeren på de sidste NATO-møder gjort indsigelse mod den af USAs forsvarsminister, Schlesinger, proklamerede ændring af NATOs strategi til ikke at udelukke, at NATO som den første part bringer taktiske kernevåben i anvendelse?“

(Spm. nr. 214).

Skriftlig begrundelse.

Ifølge meddelelser i pressen har USAs forsvarsminister, Schlesinger, på de seneste møder af NATOs forsvarsministre og i forbindelse med NATOs rådsmøde fremsat erklæringer på linje med hans specialrapport til USAs kongres (offentliggjort 30. maj) gående ud på, at NATO forbeholder sig — som ovenfor skitseret — at være den part, som først bringer atomvåben i anvendelse. Det fremgår også af rapporten, at USAs militære ledelse regner med, at en sådan anvendelse af kernevåben bringer alvorlig risiko for eskalation med sig. Det meddeles ydermere, at minister Schlesinger har givet USAs luftvåben ordre til gennemførelse af øvelser i en sådan krigsførelse. Forsvarsministeren har endvidere i sidste uge deltaget i møder i NATOs atomvåbenplanlægningsgruppe.

Kravet om, at alle regeringer gav afkald på at være den første til at anvende atomvåben, har været en af de vigtigste faktorer for verdensopinionen til at kriminalisere atomkrig og derved til at forhindre anvendelse af atomvåben siden 1945.

Hidtidige danske regeringserklæringer om dansk atomvåbenpolitik har ikke omfattet medvirken til anvendelse af atomvåben som første part.

Det må derfor anses for påkrævet, at ministeren tilkendegiver en klar dansk afstanden fra minister Schlesingers udtalelser, så meget mere som de er fremsat på NATOs vegne.

Ib Nørhund (DKP):

Vi gennemlever jo en meget ansvarsfuld periode, hvor fremskridt for international afspænding brydes med tendenser til at drage udviklingen tilbage til den kolde krig eller det, der er værre. En af de afgørende faktorer for at sikre fremgang for afspændingen er verdensopinionens aktive vilje til fred, og den har ikke mindst gjort sig gældende gennem sin fordømmelse af atomkrig som middel overhovedet.

Da Stockholmappellen i 1950 samlede over 500 millioner underskrifter verden over på at erklære den regering, der som den første anvendte atomvåben mod et hvilket som helst land, som krigsforbryder, bidrog det stærkt til at forhindre anvendelse af atomvåben i Koreakrigen og senere.